

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 27 januari 2021

103/2021

Statsrådets förordning om temporärt stöd för beskogning

I enlighet med statsrådets beslut föreskrivs med stöd av lagen om temporärt stöd för beskogning (1114/2020):

1 §

Bedrivande av gårds- eller skogsbruk

En sammanslutning anses huvudsakligen bedriva gårds- eller skogsbruk när över hälften av sammanslutningens omsättning och balansvärde bildats inom gårds- eller skogsbruket under den avslutade räkenskapsperiod som omedelbart föregått ansökan om beskogningsstöd.

Bedrivande av gårds- eller skogsbruk anses utgöra den huvudsakliga delen av en stiftelses verksamhet när över hälften av stiftelsens omsättning och balansvärde bildats inom gårds- eller skogsbruket under den avslutade räkenskapsperiod som omedelbart föregått ansökan om beskogningsstöd.

En sådan beskattningssammanslutning som avses i 4 § 1 mom. 2 punkten i inkomstskattelagen (1535/1992) anses huvudsakligen bedriva gårds- eller skogsbruk när det för sammanslutningen vid den senast verkställda beskattningen fastställts nettoinkomst av jordbruk eller skogsbruk och när gårds- eller skogsbruket på basis av de anteckningar som den skattskyldige fört för deklarationen kan bedömas utgöra den huvudsakliga delen av beskattningssammanslutningens verksamhet.

I denna paragraf avses med gårdsbruk bedrivande av jord- och skogsbruk.

2 §

Områden som med avseende på natur och vattenhushållning är lämpliga för skogsodling

När ett eller flera trädslag väljs ut för genomförande av beskogning ska hänsyn tas till träslagets naturliga utbredningsområde, då detta medför att värmesumman på växtplatsen kan anses vara tillräcklig. I synnerhet när det gäller ädellövträd och klibbal ska det naturliga utbredningsområdet beaktas då man bedömer om trädslagen är odlingsdugliga och om ursprunget för det avsedda skogsodlingsmaterialet är lämpligt.

Ett område anses vara lämpligt för beskogning med avseende på vattenhushållningen när trädbeståndets tillväxt inte förhindras i betydande grad av en hög vattennivå eller fluviala översvämningar. Ett tidigare torvproduktionsområde eller en del av ett sådant område är inte lämpligt för skogsbruk med avseende på vattenhushållningen om det inte går att leda bort vatten som stör trädbeståndets tillväxt från det område som ansökan om beskogning gäller med hjälp av befintliga diken eller diken som kompletterar dem.

3 §

Lokala omständigheter att beakta vid bedömningen av förutsättningarna att bevilja beskoyningsstöd

När förutsättningarna att bevilja beskoyningsstöd bedöms ska det med hjälp av databasdata eller handlingar inom programmet Riksomfattande inventering av vårdbiotoper 2019–2021 och databasdata eller handlingar inom den uppdaterande inventering 2010–2014 som hänför sig till statsrådets principbeslut från 1995 om landskapsområden och utvecklingen av landskapsvärden, eller motsvarande kartläggnings- och utredningsdata samt geodata, utredas om det område eller den del av ett område som ansökan om beskoyning gäller omfattar ett värdefullt landskapsområde eller en värdefull kulturmiljö, en värdefull vårdbiotop eller något annat motsvarande objekt av betydelse för den biologiska mångfalden, en eventuell förekomst av sådana skyddade naturtyper som avses i 29 § i naturvårdslagen (1096/1996) eller en livsmiljö för en sådan art som avses i 46, 47 eller 49 § i den lagen. Dessutom ska det utredas om det område eller den del av ett område som ansökan om beskoyning gäller berörs av någon annan geografisk kartläggning eller utredning som hänför sig till landskaps-, kultur- eller naturvärden och som kan vara av betydelse när förutsättningarna att bevilja beskoyningsstöd bedöms.

När förutsättningarna att bevilja beskoyningsstöd bedöms ska hänsyn dessutom tas till de myrskyddsområden som finns i närheten av det område som ansökan om beskoyningsstöd gäller och det i 64 a § i naturvårdslagen föreskrivna förbudet mot att försämma naturvärdena i områden som omfattas av nätverket Natura 2000.

Vid bedömning av huruvida villkoret om bevarande av ett öppet landsbygdslandskap uppfylls ska statsrådets principbeslut av den 5 januari 1995 om nationellt sett värdefulla landskapsområden och om utveckling av landskapsvärden beaktas. När förutsättningarna att bevilja beskoyningsstöd bedöms ska hänsyn dessutom tas till landskapsområden som har ett lokalt eller landskapsomfattande värde samt till andra objekt och områden som omfattas av en planläggningsbestämmelse, en skyddsbestämmelse eller någon annan anteckning eller planbestämmelse i en landskaps-, general- eller detaljplan och som gäller användningen av området. Även sammanhängande områden med öppna bylandskap ska bedömas mot bakgrund av målet att bevara det öppna landsbygdslandskapet.

4 §

Trädslag som ska användas

Godkända trädslag vid beskoyning är de som avses i 8 a § i skogslagen (1093/1996). Det eller de trädslag som används vid beskoyning ska väljas så att de är lämpliga för växtplatsen med beaktande av bördighet och jordart samt fukt- och värmeförhållanden. Vid valet av trädslag ska i möjligaste mån hänsyn tas till de eventuella skaderisker som orsakas av vind, frost, djur, insekter, skadesvamp och andra miljöfaktorer i det område som ska beskogas.

Samma plats kan beskogas med flera olika trädslag om växtplatsen är lämplig för dem.

5 §

Trädslagets lämplighet för vissa växtplatser

Områden som tagits ur odlingsbruk eller som är trädlösa av någon annan orsak får beskogas med olika slag av sådana trädslag som växtplatsen och områdets miljöförhållanden lämpar sig för.

Gran får användas i områden som har tagits ur odlingsbruk. Gran får inte användas som primärt trädslag i tidigare torvproduktionsområden.

Tall får användas i områden av lägsta bördighet som tagits ur odlingsbruk samt i tidigare torvproduktionsområden. Vårtbjörk får användas i mineraljordar och i tidigare torvproduktionsområden där torvunderlaget är högst 30 centimeter tjockt. Vårtbjörk får inte användas i lermark.

Sibirisk lärk, hybridasp, klibbal och ädellövträd som avses i 7 § får användas i före detta mineraljordar som tagits ur odlingsbruk. Klibbal får dessutom användas i områden med torvunderlag som tagits ur odlingsbruk.

6 §

Skogsodlingsmaterialets ursprung

Beskogning ska utföras med frön och plantor som till sitt ursprung är lämpliga för växtplatsen, och det ska finnas tillgång till ursprungsuppgifter för dem. Utöver ursprungsuppgifterna ska det vid behov redogöras för trädslagens odlingsduglighet och lämpligheten hos odlingsmaterialets ursprung med hänsyn till förhållandena i det område som ska beskogas. Vid sådd ska om möjligt alltid utsäde användas, och vid plantering sådana planttyper som är lämpliga för växtplatsen. Granfrö får inte användas vid skogsförnyelse som utförs genom sådd. Om det område som ska beskogas har en frodig ytvegetation, ska stora plantor användas i den utsträckning det är möjligt. Skogsodlingsmaterial i kategorierna "individutvalt" och "testat" ska användas för de användningsområden som godkänts av Livsmedelsverket. I fråga om skogsodlingsmaterial i kategorierna "känd härkomst" och "beståndsutvalt" ska de förflyttningsrekommendationer som utgör etablerad praxis inom skogsbruket följas.

Sådana uppgifter om skogsodlingsmaterialets kvalitet och ursprung som är relevanta för beskogning ska bevaras i tio år från det att den sista posten av stödet för beskogning betalades ut.

7 §

Mängder plantor och utsäde

Odlingstätheten per hektar för plantor av olika trädslag ska vara minst följande:

- 1) tall 2 000 plantor
- 2) gran 1 800 plantor
- 3) vårtbjörk 1 600 plantor
- 4) sibirisk lärk 1 300 plantor
- 5) hybridasp 1 300 plantor
- 6) klibbal 1 600 plantor
- 7) ek och andra ädellövträd 1 600 plantor

Om flera än ett trädslag odlas i ett beskningsområde i syfte att bilda blandskog ska den i 1 mom. föreskrivna minimimängden plantor per hektar bestämmas enligt den primära trädarten.

För sibirisk lärk, hybridasp, klibbal och ädellövträd får endast plantor användas som skogsodlingsmaterial.

Om det i den areal som ska beskogas finns naturligt förekommande plantmaterial av de trädslag som ska planteras, kan detta plantmaterial räknas med i odlingstätheten, dock enligt principen att åtminstone den mängd plantor som avses i 9 § 1 mom. i lagen om temporärt stöd för beskogning (1114/2020) av de trädslag som avses i 8 a § i skogslagen ska planteras utöver naturligt förekommande plantmaterial.

Då tallutsäde sås genom maskinell spridning ska mängden utsäde per hektar vara minst 300 gram. Vid handsådd av björkutsäde ska mängden utsäde per hektar vara minst 150 gram. Björkutsäde ska spridas med hjälp av fuktigt sågspån eller motsvarande binde-medel.

8 §

Åtgärder före beskogning

För att bekämpa konkurrerande ytvegetation i det område som ska beskogas ska det användas en metod som är lämplig för området.

Före skogsodling ska markytan vid behov bearbetas genom plöjning i tilla, fläckmarkberedning, högläggning eller harvning eller en kombination av dessa. Bearbetningsmetoden ska väljas med hänsyn till växtplatsen, vattenhushållningen och skogsodlingsmetoden.

Vid behov ska området gödslas före skogsodlingen genomförs. I områden med torvunderlag som tagits ur odlingsbruk ska näringsbalansen med avseende på kalium och bor, och i mineraljordar näringsbalansen med avseende på bor, säkerställas. I tidigare torvproduktionsområden ska det säkerställas att mängden kalium, bor och fosfor är tillräcklig för trädbeståndets tillväxt.

Reglering av vattenhushållningen som utförs före beskogning ska endast bygga på att befintliga diken istandsätts och på därmed sammanhängande reglering av vattenhushållningen. Vid behov ska regleringsbehovet och vilka åtgärder som bör vidtas utredas planen och kartan eller motsvarande underlag. Nydikning får inte utföras i områden som ska beskogas.

9 §

Eftervård av plantbeståndet

För att säkerställa att plantbeståndet växer ska mekanisk eller kemisk bekämpning av konkurrerande ytvegetation utföras i det beskogade området efter behov.

Vid behov ska området gödslas för att korrigera rådande näringsobalans. Näringsobalans kan konstateras genom analys av barr eller visuell kontroll av plantorna.

Plantornas tillväxt ska följas upp och vid behov ska hjälpplantering eller hjälpsådd utföras. Då behovet av hjälpplantering eller hjälpsådd bedöms ska hänsyn tas till tydliga områden på minst 0,1 hektar där förnyelsen lyckats dåligt. Hjälpplantering eller hjälpsådd ska utföras om plantbeståndet innehåller cirka 20 procent mindre plantor jämfört med den odlingstäthet som anges i 7 §. Behövlig hjälpplantering ska genomföras vid närmaste tidpunkt som är lämplig för plantorna efter det att behovet av hjälpplantering har konstaterats. Vid hjälpplantering ska stora plantor användas för att säkerställa plantbeståndets tillväxt.

Vid behov ska röjning utföras i plantbeståndet som eftervårdsåtgärd.

10 §

Kostnadsersättningens och underhållsarvodets belopp

Kostnadsersättningen för beskogning är följande per beskogad hektar:

- 1) 2 000 euro i områden med torvunderlag,
- 2) 1 500 euro i mineraljordar om inte något annat följer av 5 punkten,
- 3) 1 500 euro i före detta torvproduktionsområden när beskogningsmetoden är plantering,
- 4) 1 000 euro i före detta torvproduktionsområden när beskogningsmetoden är sådd,
- 5) 1 800 euro när beskogning utförs i mineraljord och minst 25 procent ädellövträd eller klibbal används som antingen primärt eller kompletterande trädslag, räknat enligt den minimiödlingsstäthet för trädslag som anges i 7 § 1 mom.

Underhållsarvodet för beskogning är 900 euro per beskogad hektar.

Beskogningsstöd betalas enligt den dominerande jordarten. Som dominerande jordart betraktas antingen mineraljord eller mark med torvunderlag beroende på vilkendera av

103/2021

dess jordarter över hälften av det område som omfattas av ansökan om beskningsstöd utgörs av. Vad som i denna förordning föreskrivs om mineraljord gäller även mulljord.

11 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2021 och gäller till och med den 31 december 2023.

Helsingfors den 21 januari 2021

Jord- och skogsbruksminister Jari Leppä

Forstråd Marja Kokkonen